№ 29. Warszawa, dnia 12 października 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.
Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał IV-ty — 1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

584.

USTAWA

z dnia 31 lipca 1924 r.

o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych.

Art. 1. Językiem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej jest język polski.

W języku państwowym urzędują wszystkie rządowe i samorządowe władze i urzędy administracyjne zarówno w służbie wewnętrznej, jak zewnętrznej, z wyjątkami, wyszczególnionemi w następujących artykułach.

Art. 2. Cywilne władze i urzędy administracyjne I i II instancji oraz władze samorządowe i ich zakłady przyjmują podania oraz ustne oświadczenia w sprawach, których załatwienie do nich należy, od obywateli polskich narodowości ruskiej (rusińskiej), białoruskiej i litewskiej również w ich języku macierzystym, a to: od rusinów — na obszarze województw: lwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, wołyńskiego i poleskiego; od białorusinów na obszarze województw: poleskiego, nowogródzkiego, wileńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego w województwie białostockiem; wreszcie od litwinów na obszarze powiatu święciańskiego i gmin z większością litewską dawnego powiatu trockiego w okręgu administracyjnym wileńskim.

Art. 3. Na podania stron, wniesione nie w języku państwowym, władze administracyjne I i II instancji oraz magistraty miast, wydziały powiatowe i wojewódzkie i ich zakłady odpo-

wiadają: na obszarze województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego w dwóch językach: państwowym oraz w języku podania; na pozostałych obszarach, wymienionych w art. 2, odpowiedź w takim wypadku następuje w języku państwowym, a na życzenie stron w dwóch językach: państwowym oraz w języku podania.

O dopuszczalności w analogiicżnych wypadkach w odpowiedziach władz miejskich miast, wydzielonych z powiatów pod względem administracji państwowej, oprócz języka państwowego, jednego z wyżej wymienionych języków decyduje rada miejska.

Urzędy gmin wiejskich odpowiadają stronom w języku podań.

Art. 4. W obradach rad gminnych, miejskich, sejmików powiatowych i wojewódzkich narówni z językiem państwowym mogą być używane języki, które są dopuszczone w podaniach w danem województwie stosownie do art. 2.

O dopuszczalności w obradach rad miejskich miast, wydzielonych z powiatów pod względem administracji państwowej, obok języka państwowego, jednego z wymienionych w art. 2 języków decyduje rada miejska.

Protokóły posiedzeń rad gminnych, miejskich, sejmików powiatowych i wojewódzkich, mogą być prowadzone, obok języka państwowego, w jednym z języków, dopuszczonych w obradach, a to na podstawie uchwały danego ciała samorządowego.

Art. 5. Obwieszczenia władz samorządowych mogą być na podstawie uchwały danego ciała samorządowego sporządzanee w dwóch językach, a mianowicie obok tekstu w języku państwowym, umieszczonym na pierwszem miejscu, może być tekst w języku, dopuszczonym w podaniach.

Obwieszczenia władz państwowych będą sporządzane w tych samych językach co obwieszczenia władz samorządowych w danej gminie.

Ustawy wojewódzkie i ogłoszenia urzędowe państwowych władz administracyjnych, publikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa, mieć będą obok tekstu w języku państwowym, umieszczonego na pierwszem miejscu, również tekst w tym języku, w którym prowadzony będzie protokół sejmiku wojewódzkiego obok języka państwowego. W razie różnicy brzmienia, decyduje tekst w języku państwowym.

Art. 6. Związki samorządowe mogą na mocy swej uchwały korespondować z innemi władzami samorządowemi nietylko w języku państwowym, ale i w innym języku, jednak tylko w obrębie obszaru, na którym używanie danego języka jest dopuszczone stosownie do art. 2.

Art. 7. Przepisy art. 2—5 nie dotyczą władz i urzędów zarządów kolei żelaznych, oraz poczt, telegrafów i telefonów.

Jednakowoż w ustnem porozumiewaniu się z publicznością, w szczególności przy kolejowych kasach biletowych, oraz przy okienkach urzędów pocztowych, należy wedle potrzeby i możności dopuścić język macierzysty miejscowej ludności niepolskiej.

Art. 8. Prawo używania języka niemieckiego w stosunkach urzędowych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego uregulowane będzie odrębną ustawą.

Art. 9. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz interesowanym Ministrom.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1924 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, regulujące dotychczas sprawy, objęte przepisami niniejszej ustawy na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województw: śląskiego, poznańskiego i pomorskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:
w. z. (—) *Z. Hübner.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 73 z dnia 26 sierpnia 1924 r., poz. 724).

585.

ROPZORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1924 r.

do ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 724).

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 31 lipca 1924r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 724) zarządza się, co następuje:

Do art. 1.

§ 1. Centralne władze i urzędy państwowe, władze i urzędy wojskowe, zarządów kolei żelaznych oraz poczt, telegrafów i telefonów na całym obszarze Rzeczypospolitej urzędują zarówno w służbie wewnętrznej, jak i zewnętrznej wyłącznie w języku państwowym.

Do art. 2.

§ 2. Określone artykułem 2 ustawy prawo składania podań i oświadczeń w języku macierzystym przysługuje osobom fizycznym, oraz osobom prawnym, tym ostatnim wedle okoliczności faktycznych obywatelstwa i narodowości ich członków oraz postanowień ich statutów w tej mierze.

Od osób składających podania lub ustne oświadczenia w językach macierzystych na zasadzie artykułu 2 ustawy z reguły nie należy wymagać wykazania, że posiadają obywatelstwo polskie i przynależność do danej narodowości. Gdyby jednak na podstawie treści podania lub też z innych okoliczności powzięte zostały po-

ważne wątpliwości, że strona nie posiada któregokolwiek z powyższych warunków, należy wstrzymać rozpatrzenie podania, względnie przyjęcie do wiadomości ustnego oświadczenia, dopóki strona o tem powiadomiona nie wykaże, że przepisane artykułem 2 ustawy warunki posiada.

Określone w artykule 2 ustawy prawo składania podań i ustnych oświadczeń w języku litewskim przez obywateli polskich narodowości litewskiej, zamieszkałych w obrębie gmin z większością litewską dawnego powiatu trockiego, ma zastosowanie na obszarze gminy olkienickiej w powiecie wileńsko-trockim.

Wykonanie uprawnień, służących obywatelom polskim narodowości ruskiej (rusińskiej), białoruskiej i litewskiej, — wnoszenia podań i ustnych oświadczeń do władz i urzędów w językach macierzystych może mieć zastosowanie jedynie w granicach obszarów, określonych w artykule 2 ustawy wobec cywilnych władz i urzędów administracyjnych II i I instancji (urzędy wojewódzkie, izby skarbowe, kuratorowie szkolni, urzędy ziemskie, urzędy górnicze, starostwa, urzędy i kasy skarbowe, inspektorowie szkolni, inspektorowie pracy i t. d.), oraz władz i urzędów samorządowych (sejmiki i wydziały wojewódzkie, powiatowe, rady miejskie i magistraty miast, rady gminne i urzędy gminne i t. d.) i ich zakładów.

Wszelkie pisma i podania, nie wyłączając środków prawnych, skierowane do władz i urzędów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, lub do władz i urzędów, znajdujących się poza obszarami, określonemi artykułem 2 ustawy, choćby były wnoszone za pośrednictwem miejscowych władz i urzędów administracyjnych rządowych, względnie samorządowych, winny być sporządzane w języku państwowym.

Do art. 3 i 4.

§ 3. Odpowiedź na podanie, wniesione nie w języku państwowym, powinna być wystosowana, o ile możności, w tem samem narzeczu, co użyte w podaniu, przy zastosowaniu alfabetu właściwego danemu językowi, lub narzeczu.

O dopuszczalności w odpowiedziach oraz w obradach i protokółach władz miejskich w mieście Lwowie obok języka państwowego — języka ruskiego, zaś w mieście Wilnie — języka białoruskiego — decydują rady miejskie tych miast.

Wszelkie pisma z urzędu (nie stanowiące odpowiedzi na podania i oświadczenia) władz i urzędów administracyjnych rządowych winny być sporządzane w języku państwowym.

Wszelkie pisma tego rodzaju władz samorządowych i ich zakładów winny być zasadniczo sporządzane w języku państwowym, o ile dotychczasowy sposób urzędowania i z nim związane warunki techniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

Do art. 5.

§ 4. Obwieszczenia władz i urzędów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, na całym obszarze Rzeczypospolitej sporządzane będą wyłącznie w języku państwowym.

Obwieszczenia cywilnych władz i urzędów administracyjnych II i I instancji w zasadzie sporządzane są w języku państwowym; jedynie w gminach, w których obwieszczenia władz gminnych będą na podstawie art 5 sporządzane w dwóch językach, również obwieszczenia cywilnych władz i urzędów administracyjnych II i I instancji będą sporządzane w tych samych językach.

Do art. 6.

§ 5. Na obszarach, na których używanie danego języka macierzystego jest dopuszczone stosownie do artykułu 2 ustawy, władze i urzędy samorządowe oraz ich zakłady mogą na mocy uchwały danego związku samorządowego wysyłać pisma do innych władz i urzędów samorządowych nietylko w języku państwowym, ale i w danym języku macierzystym; nie mają one jednak prawa wymagać, aby odpowiedź następowała w tym samym języku, w którym było sporządzone ich pismo.

Do art. 7.

§ 6. Funkcjonarjusze kolejowi, oraz urzędów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych na obszarze województw: lwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, wołyńskiego i poleskiego przy ustnem porozumieniu się z publicznością, w szczególności przy okienkach pocztowych i kasach kolejowych, winni porozumiewać się z miejscową ludnością również w języku ruskim, o ile tego zajdzie istotna potrzeba. To samo ma odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do języka białoruskiego na obszarze województw poleskiego, nowogródzkiego i okręgu administracyjnego wileńskiego, zaś w odniesieniu do języka litewskiego — na obszarze powiatu święciańskiego i gminy olkienickiej w powiecie wileńsko-trockim.

§ 7. Rozstrzyganie odwołań w sprawach języka urzędowania należy w toku instancji do właściwych administracyjnych władz rządowych i samorządowych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1924 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sikorski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Miklaszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

Minister Kolei:
(—) *Tyszka.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *L. Darowski.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *W. Kopczyński.*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) *Rybczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30.IX 1924 r. Nr. 85, poz. 820).

Opłaty stemplowe.

586.

OKÓLNIK L. DPO/4170/VII

w sprawie uwolnień od opłat stemplowych, wiążących się z działalnością Banku Gospodarstwa Krajowego.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że wolne są od opłat stemplowych:

1) wszelkie rachunki, potwierdzenia odbioru i deklaracje ekstabulacyjne, wystawiane przez Bank Gospodarstwa Krajowego (powołany do życia rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 477), a zorganizowany na mocy statutu z dnia 31 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 478), a to na podstawie art. 5 (punkt 2) i art. 14 (punkt 1) ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676) i art. 3 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, oraz:

2) podania, wnoszone przez ten Bank, a to na podstawie par. 7 (punkt 1) „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych" z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 298) i art. 3 powoł. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawa, dnia 26 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Werner*,
w z. Dyrektora Departamentu.

Podatki konsumcyjne.

587.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 sierpnia 1924 r.

w sprawie wstrzymania poboru podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 1 § 6 a) niemieckiej ustawy z dnia 20 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 335 dodatek 6), tudzież § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 331), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wstrzymuje się pobór podatku, przewidzianego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 552), od węgla, wywiezionego z kopalń po 15 lipca 1924 r., wzgl. zużytego po tym terminie na własne potrzeby kopalń.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od 15 lipca 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30.IX 1924 r. Nr. 85, poz. 821).

588.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie udzielonej przez Ministerstwo Skarbu koncesji z dnia 20 czerwca 1924 r. L. 6712, otwarto Wolny skład spirytusu Niewiadomski i S-ka w Katowicach.

Nadzór nad tym wolnym składem sprawuje Urząd Kontroli skarbowej w Katowicach.

Warszawa, dnia 1 października 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Grabowski*,
Naczelnik Wydziału.

589.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 1 lipca r. b. L. 7255 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Władysławowi Korwin - Krukowskiemu na urządzenie prywatnego wolnego składu cukru w Krzemieńcu, w domu magistrackim, mieszczącym się przy rogatce Dubieńskiej.

Kontrolę Skarbową nad tym składem wykonuje Inspektor Kontroli Skarbowej w Krzemieńcu.

Warszawa, dnia 22 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Leśniowski*,
Vice Dyrektor Departamentu.

Przepisy celne.

590.

ROZPORZADZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 23 września 1924 r.

w sprawie uzupełnienia artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie artykułu 7 ustęp e ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w sprawie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt A rozdziału 1 artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68 poz. 663) uzupełnia się przez dodanie następującego ustępu:

„Uwaga: Od pozwoleń, wydawanych na przewóz towarów zakazanych, pobiera się osobną opłatę manipulacyjną w wysokości 0,4% od wartości towarów objętych pozwoleniem.

Wartość tych towarów określa Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Do pobierania opłaty manipulacynej od wspomnianych pozwoleń przywozowych upoważnia się aż do odwołania urząd celny w Warszawie".

§ 2. „Punkt D. rozdziału 1 artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68 poz. 663), otrzymuje następujące brzmienie:

I. Od towarów wywożonych, podlegających cłu wywozowemu — 5% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

II. Od towarów wywożonych, niepodlegających cłu wywozowemu, z wyjątkiem towarów wymienionych w poz. 66 p. 1 taryfy celnej — 0,02 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki. Od towarów wywożonych, wymienionych w poz. 66 p. 1 taryfy celnej — 0,01 złotego od 100 kg., najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

Uwaga. Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę po uskutecznieniu odprawy celnej przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną według norm przywozowych oraz za manipulację wywozową według norm ustalonych dla towarów wywozowych.

Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez uskutecznienia odprawy przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywozowej.

Przesyłki, omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei, uwalnia się od opłat manipulacyjnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 września 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Malangiewicz.*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Raczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1924 r. Nr. 84 poz. 811).

591.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych,

z dnia 24 września 1924 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych.

Na mocy art. 7 ust. b. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabela towarów, podana w § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 599), otrzymuje w części, odnoszącej się do pozycji ex 152 p. 7, następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w %% cła normalnego
Ex 152 p. 7	Rury bez szwu o osi prostej, wszelkiej wagi o średnicy zewnętrznej powyżej 300 mm., zaopatrzone z jednego końca w gwint wewnętrzny i z drugiego końca w gwint zewnętrzny nacięty na długości nie mniejszej niż połowa zewnętrznej średnicy rury	10
Ex 152 p. 7	Rury bez szwu o osi prostej, wszelkiej wagi, o średnicy zewnętrznej powyżej 100 mm. do 300 mm. włącznie, zaopatrzone z jednego końca w gwint wewnętrzny i z drugiego końca w gwint zewnętrzny, nacięty na długości nie mniejszej niż połowa zewnętrznej średnicy rury	30

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i będzie obowiązywało do dnia 15 października (włącznie) 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Malangiewicz.*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Raczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30.IX 1924 r. Nr. 85, poz. 822).

592.

OKÓLNIK T. 89.

w sprawie clenia tlenku miedzi.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wypadków clenia przez niektóre Urzędy Celne tlenku miedzi Cuo według poz. 137 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wymieniony produkt, czarny, nierozpuszczający się w wodzie, drobny, suchy proszek, podlega cłu według poz. sto dwunastej p. dwudziestego piątego lit. b. jako przetwór chemiczny nieorganiczny, osobno niewymieniony.

Warszawa, dnia 30 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera,*

w z. Dyrektora Departamentu Ceł.

Monopol spirytusowy.

593.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 września 1924 roku

o uregulowaniu produkcji spirytusu w okresie przejściowym.

Na mocy art. 99 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) i w wykonaniu art. 97 ustęp 4 tejże ustawy, zarządza się, co następuje:

§ 1. Aż do ustalenia wysokości prawa odpędu, zakupi Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego (D. P. M. S.) spirytus odpędzony w miesiącach wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 1924 r. w wysokości 18% ilości odpędzonej w poszczególnej gorzelni w przeciętnej ostatnich ubiegłych trzech kampanji. O ile gorzelnia w jednej lub w dwóch z tychże kampanij nie była czynną, oblicza się przeciętną produkcję według ilości odpędzonych w jednej, względnie w dwóch pozostałych kampanjach, w których gorzelnia była czynną.

Tak zakupione w myśl ustępu pierwszego ilości, jako też ilości przekraczające normę powyżej ustaloną (18%) przeciętnej produkcji, zaliczone będą na pierwszy kontyngent, który oznaczy się na czas od 1 września 1924 do 31 grudnia 1925 r.

Ilość odpędzonego spirytusu, przekraczająca kontyngent zwolniona zostanie na wywóz zagranicę.

§ 2. Podstawową cenę monopolową ustali się w listopadzie w myśl przepisów art. 5, 10 i 11 ustawy o Monopolu Spirytusowym.

§ 3. Zapłata tej ceny nastąpi w przeciągu twóch tygodni po uskutecznieniu dostawy i odbiorze spirytusu, nie rychlej jednak, aniżeli na dwa tygodnie po ustaleniu ceny.

§ 4. Terminy odbioru określi Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego.

O ile odbiór nastąpi przed ustaleniem ceny, D. P. M. S. wypłaci w przeciągu dwóch tygodni po odbiorze zaliczkę w wysokości 25 złotych za hektolitr 100% spirytusu, odpędzonego przez gorzelnię rolniczą, a 20 zł. za hektolitr 100% spirytusu, odpędzonego przez gorzelnię przemysłową.

Gorzelnie, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są czynne, lub też w czasie od 1 września 1924 r. do tego dnia były czynne, winny uruchomienie to zgłosić najpóźniej do dnia 15 października 1924 r.

Gorzelnie, które rozpoczną odpęd po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winny uruchomienie zgłosić na trzy dni przed uruchomieniem.

Zgłoszenie o uruchomieniu gorzelni, wedle załączonego formularza skierować należy w jednym egzemplarzu, bezpośrednio do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie, a w drugim do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcji Okręgu Skarbowego.

W zgłoszeniu wymienić należy wysokość produkcji w ostatnich ubiegłych trzech kampanjach oraz wyrazić życzenie, co do terminu odstawy.

§ 6. W wyjątkowych wypadkach może D. P. M. S. z ważnych przyczyn zwolnić całkowicie lub częściowo produkcję do 31 grudnia 1924 r. dla natychmiastowego dalszego przerobu pod tym warunkiem, że zwolnione ilości spirytusu zaliczone zostaną na pierwszy kontyngent zakupu spirytusu.

Rektyfikowanie surowego spirytusu nie jest uważane za dalszy przerób, może ono być dokonywane tylko za zgodą Ministra Skarbu. Gorzelnie z oddziałami rektyfikacyjnemi mogą swoją produkcję oczyszczać w nich bez specjalnego pozwolenia, jeżeli się zobowiążą dostarczyć na przydzielony kontyngent spirytus oczyszczony i odpadki Dyrekcji Monopolu Spirytusowego na warunkach, jakie D. P. M. S. w właściwym czasie określi.

Do wywozu spirytusu z gorzelni, celem zamagazynowania go w innych zbiornikach, potrzebna jest uprzednia zgoda Ministra Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 4 października 1924 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 4 października 1924 r. Nr. 86, poz. 826).

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 22 września 1924 r. poz. 826.

ZGŁOSZENIE

o uruchomieniu gorzelni.

Gorzelnia rolnicza / przemysłowa ……………

miejscowość …………… (powiat) ……………

…………… (województwo) ……………

jest czynna od dnia ……………

uruchomi się dnia ……………

Produkcja wynosiła według urzędowych ksiąg produkcyjnych:

w kampanji 1921/22	L.	100%
„ 1922/23	L.	„
„ 1923/24	L.	„
Razem . .	L.	100%
czyli przeciętnie w jednej kampanji	L.	„
z czego 18% wynoszą . .	L.	„

Wyprodukować zamierzam w kampanji 1924/25:

do 31 grudnia 1924 r.	L.	100%
od 1 stycznia do 31 marca 1925 r.	L.	„
od 1 kwietnia do 30 czerwca 1925 r.	L.	„
od 1 lipca do 31 sierpnia 1925 r.	L.	„
Ogółem . .	L.	100%

Terminy odbioru proszę wyznaczyć na

1) dzień	L.	100%	
2) dzień	L.	„	
3) dzień	L.	„	
4) dzień	L.	„	

Najbliższa stacja kolejowa ....

Najbliższa rektyfikacja spirytusu ....

Dostawę uskutecznić zamierzam we własnych naczyniach metalowych. / w naczyniach metal. D. P. M. S.

Nazwisko przedsiębiorcy gorzelni ....

Podpis odpowiedniego kierownika gorzelni ....

Sprawy walutowe.

594.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU I MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 września 1924 r.

zmieniające §§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 684).

Na mocy §§ 2, 4, 5 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia z dnia 1 sierpnia 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 684) otrzymuje brzmienie następujące:

Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowemi obowiązane są przedstawić właściwym izbom skarbowym najpóźniej do dnia 5 każdego miesiąca wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów, prowizyj i t. p.,

b) wynagrodzenia pobieranych tytułem zwrotu własnych kosztów (podatek przemysłowy, dochodowy, od nieruchomości, podatki komunalne, koszty nadzoru nad bankami, porto i t. p.).

Wymienione pod a) i b) dane winny być wyszczególnione dla każdego rodzaju czynności oddzielnie, a w szczególności dla czynności:

1) dyskonta weksli,

2(konta debetowego rachunku bieżącego,

3) rachunków debetowych otwartego kredytu,

4) pożyczek terminowych,

5) gwarancyj udzielonych z tytułu eksportu,

6) gwarancyj udzielanych w formie indosu na wekslu i innych,

7) wystawianych zaświadczeń walutowych,

8) inkasa,

9) zleceń giełdowych,

10) wydania akredytywy,

11) pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,

12) pożyczek na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem należy podać osobno wysokość wynagrodzenia pobieranego za szacowanie ruchomości, ich przechowanie i ubezpieczenie.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. § 2 powołanego wyżej rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj oraz aż do odwołania 12% w stosunku rocznym tytułem zwrotu własnych kosztów.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek, 1% jednorazowo od sumy szacunku tytułem wynagrodzenia za szacowanie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i ubezpieczenie oraz aż do odwołania 12% w stosunku rocznym od sumy pożyczki tytułem zwrotu kosztów wyszczególnionych w § 1 lit. b.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości

(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1924 r. Nr. 84, poz. 808).

595.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 września 1924 r.

w sprawie odstępowania Bankowi Polskiemu waluty obcej, uzyskiwanej z eksportu niektórych artykułów.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowanai w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozdział IV rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 290) uzupełnia się przez wstawienie po § 19 nowych trzech paragrafów (§ 19-a, 19-b i 19-c) w sposób następujący:

„§ 19-a. Inkasowanie całkowitych należności za wywożone z Polski w celu sprzedaży następujące artykuły: drzewo nieobrobione wszelkie, jaja, żyto, pszenicę, owies, jęczmień i trzodę chlewną dozwolone jest tylko za pośrednictwem Banku Polskiego i jego oddziałów.

§ 19-b. Wywożący artykuły, wymienione w § 19-a niniejszego rozporządzenia, otrzymuje od Banku Polskiego po udzieleniu zlecenia zainkasowania należności „zaświadczenie walutowe“ odmiennego, specjalnie dla wymienionych w § 19-a niniejszego rozporządzenia artykułów ustalonego wzoru.

§ 19-c. Wystawienie zaświadczenia walutowego, o którem mowa w § 19-b niniejszego rozporządzenia, uzależnionem jest od zobowiązania się eksportera wobec Banku Polskiego do sprzedaży uzyskanej z eksportu waluty w ilości, ustalonej perjodycznie przez Ministra Skarbu dla jednostki miary lub wagi każdego z wymienionych w § 19-a niniejszego rozporządzenia artykułów“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 29 października 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1924 r. Nr. 84, poz. 809).

Pożyczki państwowe.

596.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 29 września 1924 roku

w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej Serji I premjowej pożyczki dolarowej.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 roku w przedmiocie wypuszczenia Serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 128) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 229), ustalam z dniem 2 października 1924 r. cenę emisyjną obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej na 95% wartości imiennej, czyli na 4 dolary 75 centów lub równowartość ich w monetich złotych lub walutach, wymienionych w wyżej powołanem rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1924 r. z doliczeniem wartości dziennej bieżącego kuponu.

Minister Skarbu
(—) *Grabski.*

(„Monitor Polski“ z dnia 1.X 1924 r. Nr. 225, poz. 691).

Przepisy ubezpieczeniowe.

597.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 września 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie przerachowania na złote kwot pieniężnych w ubezpieczeniu od b. wypadków w rolnictwie, obowiązującem w dzielnicy pruskiej.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 1 lipca 1924 r. począwszy kwoty przewidziane w § 923 i 925 p. 2 Ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej Nr. 42) przerachowuje się na 5000 złotych, kwotę, przewidzianą w § 925 p. 1 i § 927 tejże ordynacji — na 3000 złotych, kwotę, przewidzianą w § 939 — na 1800 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *L. Darowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1924 r. Nr. 84, poz. 810).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 25967. 7-X. 1924 r.